Quelle: https://manuscripta.at/?ID=928
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

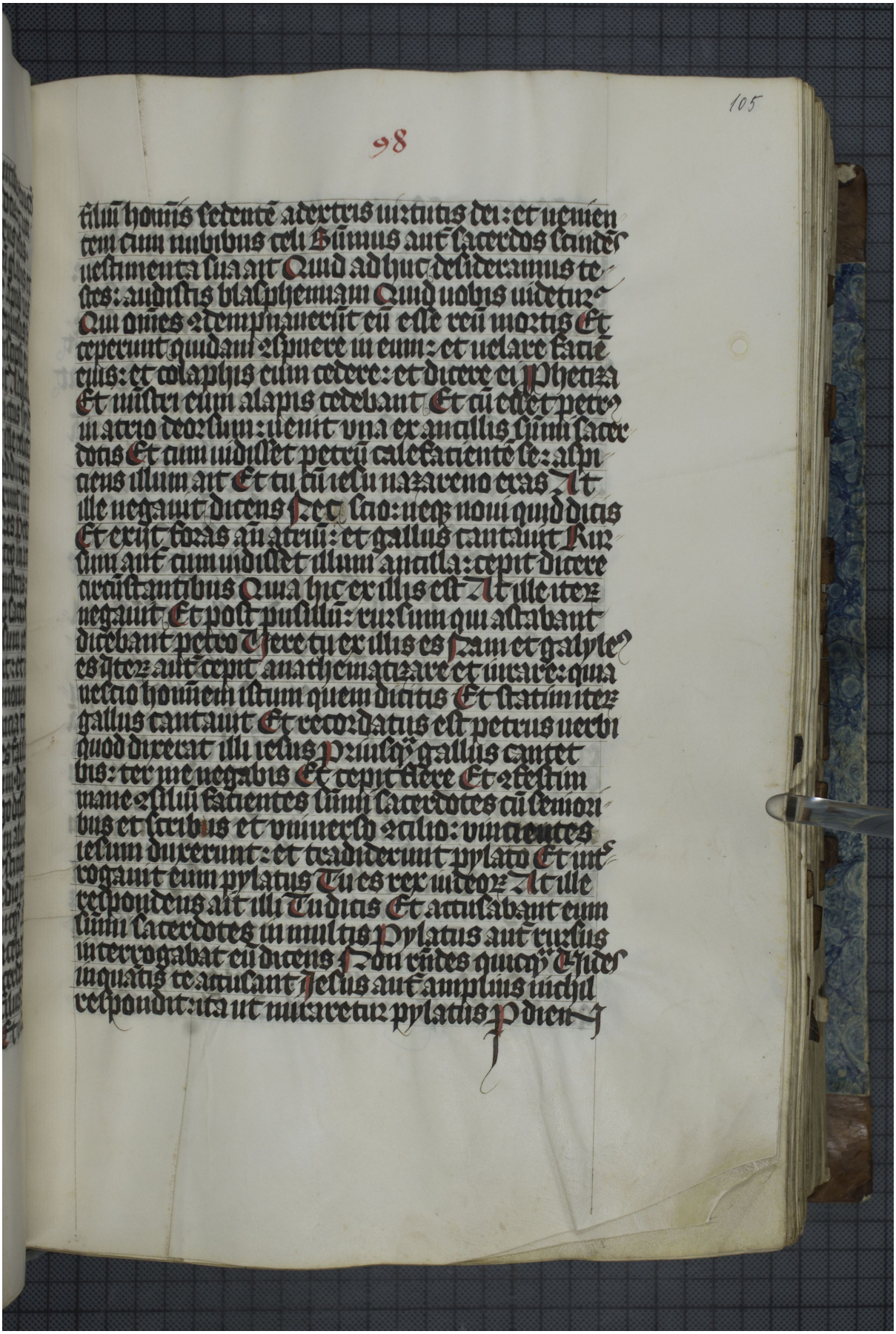

105

98

filiũ hominis sedentẗ a dextris uirtutis dei: et uenien
tem cum nubibus celi Quinnus aut sacerdos scindẗ
uestimenta sua ait Quid adhuc desiderauimus te
stes: audistis blasphemiam Quid uobis uidetur
Qui omnes condempnauerũt eũ esse reũ mortis Et
ceperunt quidam conspuere in eum: et uelare faciẗ
eius: et colaphis eum cedere: et dicere ei Prophetiza
Et ministri eum alapis cedebant Et cũ esset petrus
in atrio deorsum: uenit una ex ancillis sacer
dotis Et cum uidisset petrũ calefacientẗ se: aspi
cens illum ait Et tu cũ iesu nazareno eras At
ille negauit dicens Nec scio: nec noui quid dicis
Et exiit foras ãte atriũ: et gallus cantauit Rur
sum autẽ cum uidisset illum ancilla: cepit dicere
astantibus Quia hic ex illis est At ille iterũ
negauit Et post pusillũ: rursum qui astabant
dicebant petro Uere tu ex illis es Nam et galyle
es iterũ autẽ cepit anathematizare et iurare: qua
nec hominem istum quem dicitis Et statim iterũ
gallus cantauit Et recordatus est petrus uerbi
quod dixerat illi iesus Priusq̃ gallus cantet
bis: ter me negabis Et cepit flere Et confestim
mane consilium facientes summi sacerdotes cũ seniori
bus et scribis et uniuersi consilio: uinctentes
iesum duxerunt: et tradiderunt pylato Et in
rogauit eum pylatus Tu es rex iudeorũ At ille
respondens ait illi Tu dicis Et accusabant eum
summi sacerdotes in multis Pylatus autem rursus
interrogabat eũ dicens Non respondes quicq̃ Ecce
in quantis te accusant Iesus autem amplius nichil
respondit: ita ut mirarẗ pylatus Per diem